

VERSLAG TIENTAL LEIDS DAMGENOOTSCHAP SEIZOEN 2013-2014

Inleiding

Het Leids Damgenootschap kan terugkijken op een matig verlopen seizoen dat zich vooral kenmerkte door een grote wisselvalligheid. Gelijk spelen tegen twee sterke ploegen en tegen twee zwakke ploegen illustreren dit. Verliezen tegen ploegen waar we vorig seizoen nog gemakkelijk van wonnen en als apotheose: in de noodzakelijk geworden beslissingswedstrijd om degradatie te voorkomen, remise spelen tegen een duidelijk zwakkere ploeg. Kortom: het hield dit jaar allemaal niet over. En dan te bedenken dat het team duidelijk versterkt was met de komst van Hans Kolfoort en Edwin van Hofwegen. Eén verklaring is in ieder geval dat wij in en relatief sterke Eerste Klasse uitkwamen. De concurrentie is sterk en veel ploegen ontlopen elkaar nauwelijks in kracht. Dat maakt dat een goede of slechte periode van het team of het toevallig al dan niet in vorm zijn van enkele spelers het verschil kan maken tussen het bereiken van een vierde plaats of het eindigen op de tiende plaats.

Laten we eerst een blik werpen op de eindstand van de competitie 2013-2014.

pl	Eerste klasse B	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	W	Pt	Bordpt	
1	Damcombinatie Gooi & Eemland	**	13	12	9	17	11	11	16	17	10	13	13	11	19	142	78
2	IJmuiden	7	**	11	11	9	13	10	14	11	13	11	18	11	17	128	92
3	ADG	8	9	**	10	15	10	12	11	12	13	12	17	11	16	129	91
4	HDC	11	9	10	**	10	11	10	13	12	10	9	16	11	14	121	99
5	De Hofstad Dammers	3	11	5	10	**	11	11	10	8	14	14	16	11	14	113	107
6	Zaanstreek	9	7	10	9	9	**	8	11	17	12	13	12	11	11	117	103
7	VAD	9	10	8	10	9	12	**	9	9	12	11	13	11	10	112	108
8	SNA 2	4	6	9	7	10	9	11	**	11	10	11	12	11	10	100	120
9	020 2	3	9	8	8	12	3	11	9	**	10	12	17	11	9	102	118
10	Leids Damgenootschap	10	7	7	10	6	8	8	10	10	**	10	16	11	7	102	118
11	DES Lunteren 2	7	9	8	11	6	7	9	9	8	10	**	17	11	5	101	119
12	Westlandse Dam Combinatie	7	2	3	4	4	8	7	8	3	4	3	**	11	0	53	167

De tabel illustreert aardig hoe relatief alles is. In bordpunten uitgedrukt, zouden we gedeeld achtste zijn geworden. We hebben maar liefst vijf keer gelijk gespeeld, hetgeen wel eens een record zou kunnen zijn. Maar als die wedstrijden net in ons voordeel of nadeel waren beslist (en dat had zo maar gekund!), dan waren we ofwel zesde ofwel elfde geworden. Bij dit soort kleine onderlinge krachtsverschillen kan geluk of pech een grote rol spelen.

Op de volgende pagina staat een overzicht van de persoonlijke resultaten.

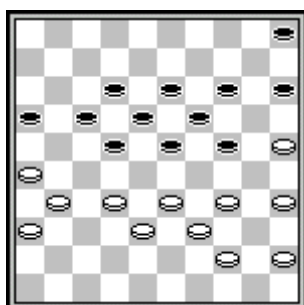
Slechts drie spelers hebben boven hun gemiddelde gescoord. Evert en uw redacteur, beide met 13 uit 11 en Henk Meester. Deze laatste heeft het relatief het beste gedaan met 12 uit 9. Maurits en Hein scoorden precies op hun gemiddelde en de overige bleven daaronder. Wij hadden in totaal 10 invalbeurten nodig, waarbij ik – sinds de komst van Edwin – het meespelen van Arend ook als invalbeurten meereken. Uit die tien invalbeurten werden maar vijf punten gescoord. Opvallend waren de matige resultaten dit jaar van Hans Kreder en Harry Dekker die beiden niet verder kwamen dan zeven punten uit tien, respectievelijk elf wedstrijden. De eerlijkheid gebied ons toe te geven dat ieder van ons wel eens zo'n seizoen doormaakt.

	Rating	Punten	Wedstrijden	Tegenrating	Bord
Evert Bronstring	1314	13	11	1169,6	2,18
André van der Kwartel	1087	13	11	1088,6	7,09
Henk Meester	1029	12	9	1034,3	9,00
Maurits Meijer	1145	11	11	1180,5	2,45
Hein van Winkel	1026	10	10	1020,0	9,10
Hans Tangelder	1119	9	10	1187,8	3,60
Hans Kolfoort	1144	9	10	1184,0	3,20
Hans Kreder	1131	7	10	1101,0	5,60
Harry Dekker	1056	7	11	1049,3	6,27
Edwin van Hofwegen	1200	6	7	1112,1	3,43
Arend van Beelen	993	5	7	1045,0	9,00
Peter van den Berg	878	0	1	1140,0	9,00
Jan Slingerland	1068	0	1	1129,0	7,00
Dick den Ouden	989	0	1	1031,0	8,00

Iedereen wordt ook dit jaar weer bedankt voor de inzet bij het bereiken van ons doel: handhaving in de Eerste Klasse.

En dan gaan we nu over naar de techniek.....

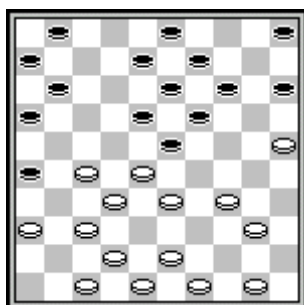
Ronde 1: LDG - IJmuiden

Maurits Meijer – Martin van Dijk

Maurits speelde aan bord één met wit remise, maar dat had ook slechter af kunnen lopen. In de diagramstand speelde hij 32-27? waar volgens de computer 34-30 veiliger zou zijn geweest. Zwart antwoordde met (23-29), 34x23 (19x28), 44-40 [wat anders?] maar nu vergooide zwart zijn voordeel weer door (14-19) te spelen. De computer geeft aan: (13-19). Omdat 38-32 verhinderd is door (14-20) heeft wit niet beter dan 40-34, maar nu volgt (28-32) en wit gaat een schijf verliezen. Het verschil met de partijvariant is dat wit na (28-32) 25-20 kan spelen.

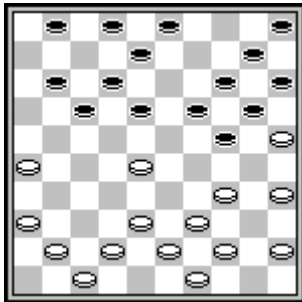
Later in de partij lijkt Maurits grote kansen te krijgen, maar de computer geeft verder geen enkele versterking aan.

Jesse Bos – Evert Bronstring

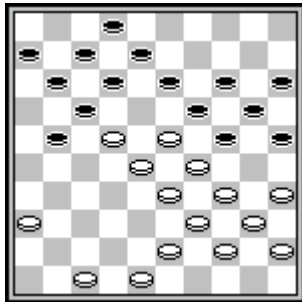
En we hebben de eerste gemiste kans van het seizoen! Evert gaf aan dat hij in de diagramstand slecht staat, maar de computer ondersteunt dat niet en adviseert 'gewoon' (8-12-17-22). Evert ging voor een krachtadiger optreden en speelde (15-20), 50-45 (5-10??), 42-38?? Beide overzien het verrassende 27-21 (16x29), 28-22!! (18x27), 37-32 (27x38), 42x4.

Hans Kreder liet zich in het middenspel overspelen en leed een kansloze nederlaag. Dat overkwam ook Hans Tangelder die weer een van zijn complexe (zoals hij het zelf noemt: speculatieve) partijen speelde, maar nu van een koude kermis thuis kwam. Eén fragment uit deze partij:

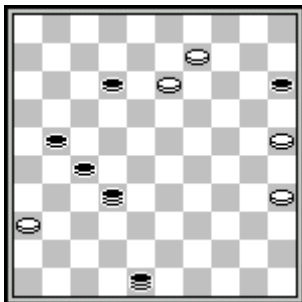
Stijn Tuytel – Hans Tangelder

Wit speelde hier 41-37, maar Hans signaleerde hier de volgende slagzet na 39-33!? (17-22), 28x6 (24-30), 35x22 (14-19), 25x23 (12-18), a.l. (8x46). Deze fraaie dam wordt echter na 38-33 voor gelijk spel afgenomen.

Hans Kolfoort – Willem Winter

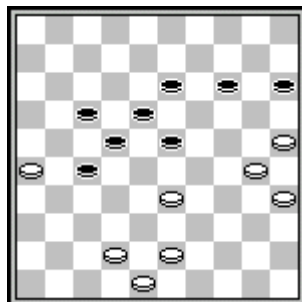
Hans speelde een boeiende partij die een wat uitgebreidere analyse waard zou zijn dan in deze beperkte samenvatting mogelijk is. Ik wil er twee fragmenten uit halen. Het eerste moment speelt zich af op de 28^e zet en markeert het moment dat Hans in het nadeel gaat komen. Hans speelde hier 48-42, maar de computer geeft aan: 47-42 en vervolgens: (21-26), 36-31 (26x37), 42x31 (11-16), 22x11 (6x17), 31-27 of 23-18 en 29-23. De computer schat beide voortzettingen in als iets nadelig voor wit.

Het tweede fragment uit deze partij is puur vanwege de amusementswaarde. Hans staat natuurlijk totaal verloren, maar huldigde het gezonde principe “zo lang ik nog een zet zie speel ik door”. Dus: 9-4 (32-14), 35-30 [Een duivelse lokzet?] (14-20A) [De zwarte dam wordt opgesloten.] 25x14 (48x22) [of toch niet?] 36-31 (27x36), 4x16 Remise. A) Pas later zag ik dat zwart hier aardig kan winnen door: (27-31), 36x16 (14-20), 25x14 (48x36) en nu staat de witte dam echt opgesloten. 16-11 (12-18), 4x22 (36x18), 11-6 (18-1). Scherp! Hans gaf zelf overigens aan dat eenvoudiger en sneller is: (14-19) en (21-26), maar

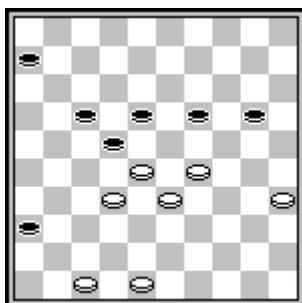
niet zo mooi natuurlijk!

Na remises van André, Harry en Hein, verloor Arend van Beelen. Het volgende fragment toont hoe hij in het late middenspel werd weggespeeld.

Arend van Beelen – Jan-Maarten Koorn

33-29? [Arend staat al minder, maar had met 42-38 (13-19), 30-24 nog best binnen de remisegrenzen kunnen blijven.] (23x34), 30x39 (15-20), 39-33 (20-24), 43-38 [de definitief verliezende zet. Na 43-39 is nog veel verdediging mogelijk.] (18-23), 48-43 (13-19) en wit kon opgeven.

Koos de Vries – Henk Meister

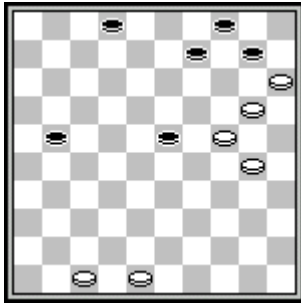
Henk speelde remise, maar er deed zich een leerzaam omslagpunt in de partij voor. In de diagramstand geeft de computer duidelijk voordeel aan de zwarte stand, maar na het gespeelde (19-24) [Voor insiders: van ongeveer -0.30 naar +0.40.] voordeel voor wit. Zwart had beter kunnen spelen (6-11) en het is maar de vraag of wit had kunnen voorzien dat zijn meest veilige redding gelegen is in: 48-42 (11-16), 42-37 (16-21), 29-24 (20x27), 37-31 (22x33), 31x24, waarna de stand niet

meer is te winnen voor zwart.

Ronde 2: Gooi & Eemland - LDG

Een verrassende 10-10 uitslag tegen het team dat uiteindelijk met maar één verliespunt kampioen zou worden. Gooi & Eemland miste weliswaar hun sterkste speler, maar de rest van het team leek nog sterk genoeg.

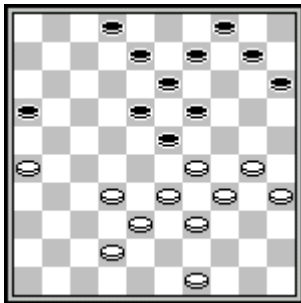
Maurits speelde aan bord één remise. De computer geeft niet of nauwelijks interessante opmerkingen. Aan bord twee speelde Hans Kolfoort remise, maar daar heeft de computer heel veel over op te merken. Ik geef het spelverloop:

Hans Kolfoort – Klaas Bor

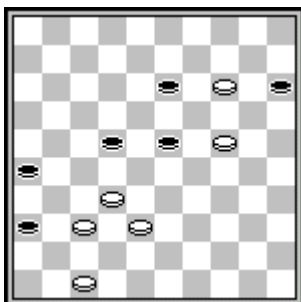
Zwart staat vrijwel zeker gewonnen, maar vanaf dit punt pakt Bor het volgens de computer niet goed aan. (21-27!?) [De computer adviseert (2-8-13)], 48-43 (27-32) [Idem], 47-42 (2-8), 43-39 (8-13), 39-33?? [Hier had 30-25 gemoeten. Daarna is de stand gelijk. Na bijvoorbeeld (13-19x18) doet zwart niets meer tegen de opmars van schijf 39.] (32-38??) [Na (13-18) zijn alle kansen nog aan zwart. Nu volgde verrassend:] 20-14!! (9x29), 33x24 (38x47), 30-25 (47x20), 25x5 (23-29) remise.

Een tegenvaller was dat Evert aan bord drie net niet kon winnen van de veel zwakkere Erik Maijenburg. Ook Edwin speelde in zijn eerste wedstrijd voor LDG remise. Harry Dekker verloor, maar daar heeft de computer wel een zinvolle opmerking over te maken.

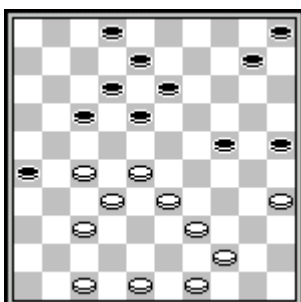
Gerard van Mourik – Harry Dekker

Er dreigt een dodelijke kettingstelling met 33-28. Maar zwart kan die verrassend voorkomen door (15-20!!). De afwikkeling met 30-24 zou voor wit verliezen, omdat zwart na het slaan (16-21) en (43-48) speelt. Voor de hand ligt dus: 30-25 (9-14), 33-28 (4-9), enz. De computer houdt deze stand op vrijwel gelijkwaardig. In de partij werd gespeeld: (2-7), 33-28 (19-24), 29x20 (15x24), 28x19 en Harry verloor twintig zetten later.

André van der Kwartel – Fred van Amersfoort

Ik won eindelijk weer eens, maar dat bleek minder duidelijk te zijn dan ik achter het bord dacht. 24-19 (13x24), 14-9 (22-28??) [Remise is misschien nog (24-30), 9-3 (30-35). Het voor de hand liggende 3-12 faalt nu op (26-31), 37x26 (22-28), 12x45 (28x37). Maar misschien geeft 3-25 nog wel winstkansen.] 32-27?? [Winst is direct 9-3 (26-31), 37x26 (28x37), 3-14 enz.] (24-29??) [(23-29) is remise] 9-3 (29-34?) en nu was het dan eindelijk gewonnen: 37-32 (28x37), 27-21 (26x17), 3x30.

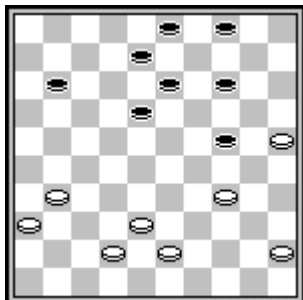

Alex Ketelaars – Jan Slingerland

Jan werd door zijn tegenstander vakkundig weggespeeld. De basis daarvoor lag in een aardige geforceerde schijfwinst. Jan wilde waarschijnlijk een rustige afruil voorbereiden en speelde (25-30??), 28-22!! (17x28), 33x22 [Er dreigt nu schijfwinst door 44-40-34, dus:] (10-14), 22-17 (12x21), 27x16 (2-7A), 44-40 (18-22) [want op (14-20, 40-34 (20-25) volgt 39-33] Na 40-34 won wit een schijf.

A) Toch had zwart hier de stand in materieel opzicht nog gelijk kunnen

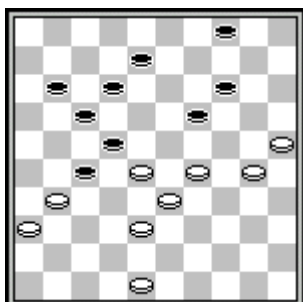
houden door: (8-12) met als plausibel spelverloop: 44-40 (14-20), 40-34 (20-25), 49-44 (12-17), 34-29 (24x33), 35x24 (18-22), 39x28 (22x33), 47-42 (5-10), 48-43 (10-14), 32-28 (33x22), 24-20. Maar dit lijkt uiteindelijk toch wel te winnen voor wit.

Hein van Winkel – Dick Roelofs

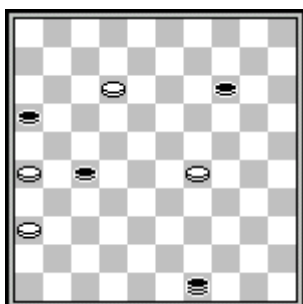
Hein kwam wel erg eenvoudig aan zijn winst.

Na (18-23??) volgde natuurlijk 34-30 (24x35), 45-40 (35x44), 43-39 (44x33), 38x20 met een gezonde schijf voorsprong.

Henk Vogelensang de Jong – Henk Meister

Henk Meister vocht een interessant duel uit met wisselende kansen. Twee fragmenten uit zijn partij. Het eerste fragment geeft de stand na de 51^e zet van wit. Zwart moet hier aan zijn verdediging werken met (8-13), maar speelde (11-16?). Wit antwoordde met 48-42, maar had waarschijnlijk winnend voordeel kunnen behalen met 29-24! (8-13), 24-20! (4-9) [(13-18) wordt weerlegd door 20x9 (4x13), 30-24 (19x30), 25x34 (13-19), 34-29] 20-15. Na (16-21) of (12-18) speelt wit 30-24 met doorslaggevend voordeel. Maar vijftien zetten later waren de kansen geheel aan Henk, zoals het volgende diagram laat zien.

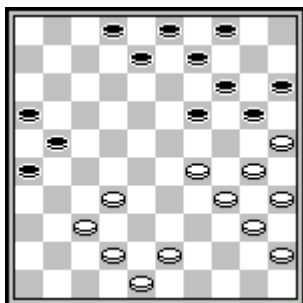
Wit speelde hier onnodig 36-31 (27x36), 12-8. Henk had nu kunnen winnen door (14-19!). Wit heeft niets anders dan 8-3, waarna zwart met 49-40 de witte schijf kan oppeuzelen met daarna een gewonnen eindspel.

De computer geeft echter aan dat wit in de diagramstand helemaal niet moet offeren, maar zelf actief moet spelen met 29-24 met bijvoorbeeld als spelverloop: (49-35), 24-20 (14x25), 12-7 (27-32), 7-1 (32-38), 1-18 en zwart kan niet veel meer uitrichten tegen de dreiging 36-31-27-21.

Arend van Beelen speelde aan bord tien een gelijkwaardige remise.

Ronde 3: DES Lunteren 2 - LDG

Met 10-10 gelijk gespeeld tegen een team waar we normaal gesproken van moeten kunnen winnen. Na de vorige 10-10 toch een beetje een tegenvaller, maar misschien speelde mee dat het een verre reis was naar Lunteren.

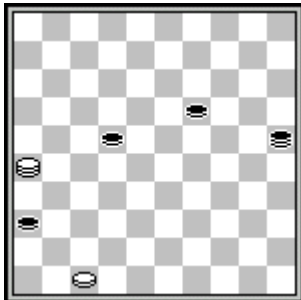

Evert van de Pol – Hans Kreder

Hans verloor aan bord één en dat verbaasde me nogal. Het laatste moment dat ik in het voorbij lopen had gezien was de stand van het diagram. Ik ging uit van (20-24x24) met - in mijn beleving – grote kansen voor zwart op de lange vleugel van wit. Dat blijkt na consultatie van de computer tegen te vallen, maar de druk blijft wel bij de witspeler liggen. Laat ik een plausibele variant van de computer geven: (20-24), 29x20 (15x24), 43-38 (21-27) 32x21 (16x27), 38-33 (9-13), 42-38 (13-18). Er is nog niets bewezen, maar wit kan niet meer dan verdedigen.

In de partij speelde Hans echter: (21-27), 32x21 (16x27), waarna 29-23 en 30-24 volgden. Er bleef een min of meer gelijkwaardige positie over, waar wit wel zes tempi voorsprong in ontwikkeling had. Hans kwam er in de rest van de partij niet meer aan te pas.

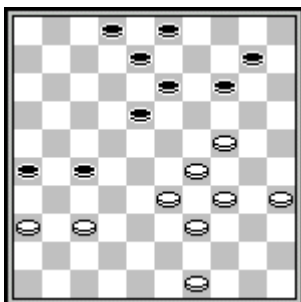
Evert, Hans Kolfoort en Hans Tangelder speelden remise, maar aan bord vijf won Edwin van Hofwegen. Het einde van die partij was wel grappig.

Jaap van Hierden – Edwin van Hofwegen

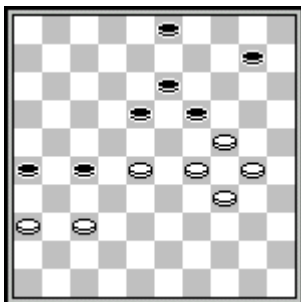
26-37 (25-14), 37-48 (19-24), 48-39 (22-27), 39-43 (24-30!), 43x31 (36x27) en zwart wint door oppositie.

Maurits speelde remise en zelf miste ik een verrassende winst.

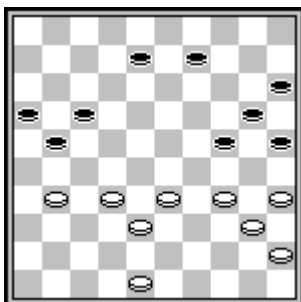
Wim Lammers – André van der Kwartel

49-43? [Hier had 37-32 ontmoeten] (18-22??) Hier laat ik de verrassende winst liggen die er in zat met (3-9). Er dreigt nu (27-31) en (18-23). Wits enige weerlegging is 43-38 en nu volgt (27-32!!), 37x28 (26-31), 36x27 (18-23) met doorbraak naar dam. Het frustrerende is dat ik in de partij langdurig naar (3-9) heb gekeken, maar de zet (27-32) totaal heb gemist.

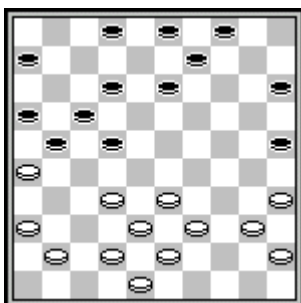
In dezelfde partij deed zich later nog een aardig fragment voor. Ik meende met zwart hier al een stuk lastiger te staan, maar na 28-22 zag ik ineens: (10-15), 22x31 (18-22). Een aardige vondst, maar helaas niet voldoende voor de winst. Na 37-32 (26x28), 29-23 liep de partij snel remise.

Harry Dekker kon net niet winnen, maar heeft mijns inziens wel een grote winstkans gemist. De computer geeft deze niet aan omdat het betreffende moment van de waardering van de stand net binnen de marges valt om er een opmerking over te maken. Het gaat om het volgende moment:

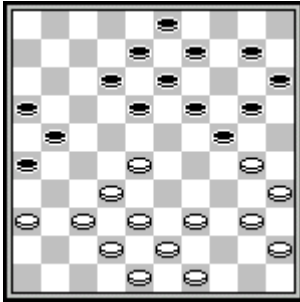
Harry Dekker – Henk Timmer

Na (17-22) reageerde Harry adequaat met 31-27 (22x31), 33-29 (24x42), 48x17 (9-13) maar nu speelde Harry 32-27 en miste daarmee volgens mij een vrijwel zekere winst. Ik geef met behulp van de computer een plausibele variant: 35-30 (13-19), 32-27 (20-24), 40-35 (15-20), 27-22 (24-29), 34x14 (25x34), 14x25 (34-39), 22-18 (16-21), 17x26 (39-43). Het lijkt mij dat dit met enig beleid door wit tot winst te voeren moet zijn.

Arno Bos – Hein van Winkel

Bij het nalopen van deze partij viel het mij op dat de computer hier de zet (21-27) suggereerde. [Hein speelde (9-14).] Het leek mij een risikante zet, dus ik wilde even nagaan wat de computer berekend had: (21-27), 32x21 (16x27), 41-37 (12-18). Wat krijgen we nou? 37-32 natuurlijk (25-30!!), 32x23 (22-27), 35x24 (27-32), 38x27 (13-19), a.l. (9x47). Misschien eentje voor de slagzettenverzameling van Maurits? Helaas ging de partij later voor Hein verloren.

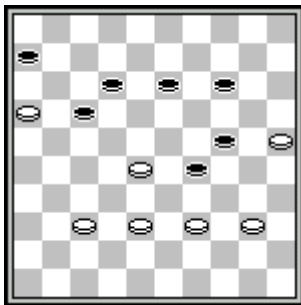

Arend van Beelen – Richard Cousijnsen

Arend van Beelen won fraai van de sterkste speler van DES Lunteren. Na (12-17?) volgde verrassend 28-23!! Op (18x29) volgt nu: 37-31 (26x28), 39-33 (28x39), 43x5. Zwart moet dus wel: (19x28), 32x12. Het verrassende is dat zwart de schijf op 12 niet meer terug wint. Gespeeld werd (24-29) en na 30-24 [Sterker is trouwens 30-25 (10-14), 40-34] (17-22) ging het snel bergafwaarts met zwart.

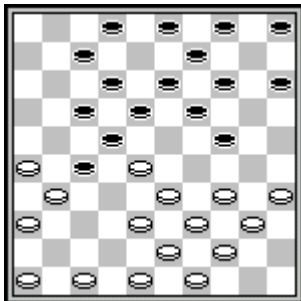
Ronde 4: Leids Damgenootschap – SNA 2

Alweer 10-10, maar nu tegen een aanmerkelijk zwakkere ploeg.

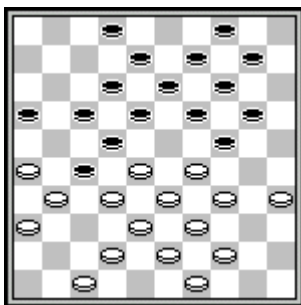
Evert Bronstring – Theo Tesselaar

Na een typische Van der Kwartel opening - bekend vanwege het feit dat een speler na zo'n opening minstens vijftien zetten nodig heeft om zijn stand weer wat te fatsoeneren – had Evert in het late middenspel toch nog een voordelige stand weten te fabriceren. In deze stelling is het overigens nog steeds remise als zwart de zet (13-18) zou spelen. Hij speelde echter (12-18?), 28-23 (24-30) [(18-22) en (14-19) geeft nog wat meer tegenspel] 23x21 (30-35). Evert speelde nu 39-34 (35x44), 34x23 en won soepel omdat zwart geen dam mag halen. Op het moment van (30-35) liep ik langs het bord van Evert en zag dat 38-33!! ook fraai wint. Op (29x38) volgt 40-34 en 37-32 en op (35x44) volgt 39x50 (29x38) en weer 37-32. Maurits verloor na een partij waarin van alles gebeurde. Hans Kolfoort speelde remise, maar leek al vroeg in de wedstrijd een schijf te kunnen winnen:

Hans Kolfoort – Stan Brink

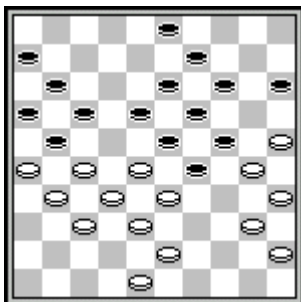
Hans speelde hier 48-42, maar de vraag is of 47-41 niet sterker is. Het is interessant om deze stand te analyseren. Er dreigt 26-21. Zwart kan die dreiging weerleggen met (18-23). 26-21 levert nu niets op, dus: 48-42 (23x32), 33-29 (24x33), 39x37 (7-11), 37-32 (11-16), 32x21 (16x27), 38-33! (19-23), 33-28 (23x32), 42-37 enz. Dit lijkt allemaal wel heel goed voor wit.

Een duidelijker winst miste Hans een paar zetten later. Na (16-21) nam Hans de afwikkeling met 35-30 (24x35), 29-23 (18x40), 39-34 (40x29), 33x15 (22x33), 31x11 maar nu volgde: (12-17), 11x22 (33-39), 44x33 (35-40), 26x17 (2-7) en het werd nog een heel verhaal.

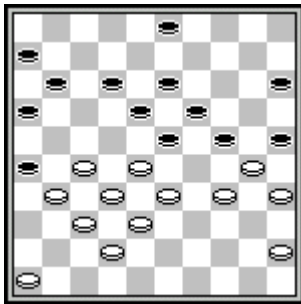
Na (16-21) had 34-30 tamelijk soepel gewonnen.

Verderop in de partij miste Hans nog meerdere winnende momenten, maar hij heeft waarschijnlijk onderweg ook nog wel ergens verloren gestaan. Remise is dan een acceptabele uitslag.

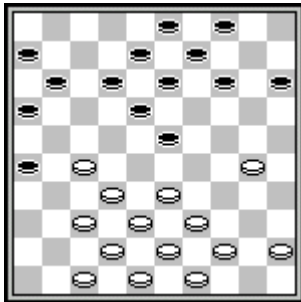
Hans Kreder – Roy Coster

In de diagramstand is wit (Hans) aan zet en hier deed zich weer zo'n fascinerend omslagmoment voor. (Alweer voor insiders: van +0.30 naar -0.40). Hans speelde hier 40-34x34 en kwam in het nadeel. Hij had zijn voordeel vast kunnen houden met 48-42! Een zet die je niet zo maar speelt, maar toch.

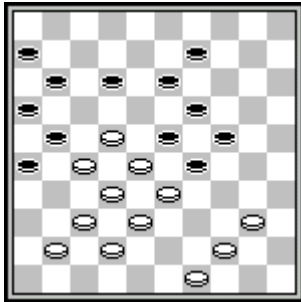
Hans Tangelder – Krijn Toet

Hans werd na een vreselijke partij weggespeeld door Krijn Toet. De diagramstand voorspelt niet veel goeds voor wit. Zwart kan hier gemakkelijk winnen met (11-17), maar hij speelde (15-20??). Hans had nu zijn laatste kans kunnen grijpen met: 27-21 (16x36), 28-22 (18x27), 32x21 (26x17), 33-29 (24x33), 38x16. Hoewel wit na (17-22) nog steeds onder druk staat, lijken de overlevingskansen toch aanzienlijk hoger dan in de partij.

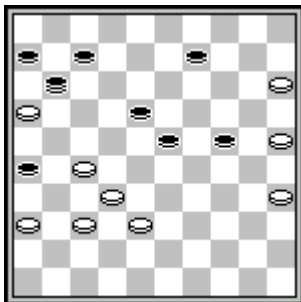

Menno de Block – Hans Kolfoort

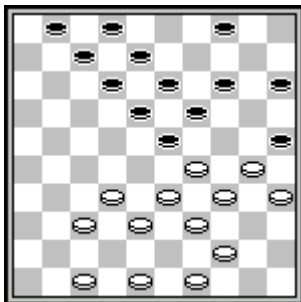
Hans speelde weer eens een spectaculaire partij, waarin hij overigens niet alles even helder zag. Om te beginnen de diagramstand. Hans claimde dat hij na het gespeelde 33-28! gedwongen was om (23-29) te spelen. Dat blijkt echter niet waar. Na (14-19) kan weliswaar volgen: 30-24 (19x30), 28x19 (13x24), 37-31 (26x28), 27-21 (16x27), 38-32 (x), 42x2, maar na (11-17) raakt wit altijd zijn dam voor gelijk spel kwijt. Op 2-16 volgt immers (17-21), 16x20 (15x24).

Het volgende diagram geeft een belangrijk omslagpunt in de partij weer. Wit kan zijn grote voordeel handhaven met 49-43, maar speelde het ogenschijnlijk forcerende 40-35?. Daarop liet Hans volgen: (11-17), 22x11 (16x7), 27x16 (29-34). Om maar een cliché te gebruiken: gedwongen maar sterk. Wit reageerde met 41-36. Volgens de computer gaf 49-43 meer verdediging, maar ik waag dat te betwijfelen. In ieder geval reageert Hans op zijn beurt ook weer niet op zijn sterkst. In plaats van het gespeelde (34-40) had (6-11), 36-31 (13-18), 31-27 (9-14) waarschijnlijk soepel gewonnen.

Na een heleboel verwickelingen die op zich al een aardige analyse kunnen vullen, kwam Hans naar eigen zeggen toch gewonnen te staan, maar in de diagramstand speelde hij (9-14) en overzag het eenvoudige: 27-22 (11x31), 36x27, waarna de partij snel remise liep. Waarschijnlijk is de stand na (11-44) waarschijnlijk wel gewonnen. Essentieel is dat 15-10 steeds wordt weerlegd door (24-30) en (9-14). Dat geldt zelfs als wit begint met 27-22 (18x27), 32x21 (26x17), want dan laat zwart (24-30) voorafgaan door (17-21).

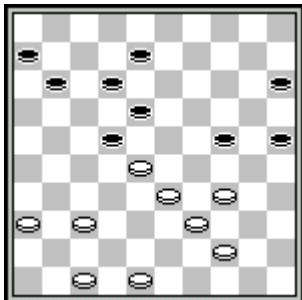

Maurits Meijer – Frans van der Velde

Een belangrijk moment in de partij dat overigens door de computer niet als zodanig wordt gesignaleerd. Meende de zwartspeler hier voordeel te bereiken of vreesde hij hier de dreigende kettingstelling. In dat laatste geval had hij ongelijk, want na bijvoorbeeld (12-17) is 33-28 verhinderd door (18-22).

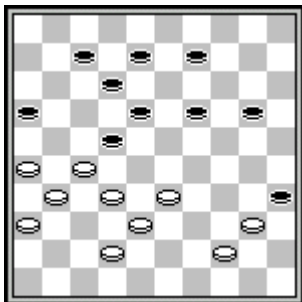
Partijverloop: (23-28), 33x22 (18x27), 32x21 (12-17), 21x3 (13-18), 3x20 (15x31), 48-42. De zwart stand valt mijns inziens tegen. Na (18-22) volgde 30-24 (19x30), 35x24, wat alles volgens mij nog slechter

maakte voor zwart. Maurits speelde het in ieder geval voortreffelijk uit en won probleemloos.

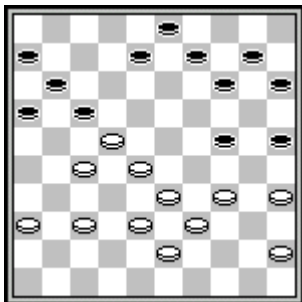
Hans Jacobsen – Hans Kreder

Hans Kreder liet zich onnodig in de problemen brengen en verloor uiteindelijk zelfs. De wortel van alle kwaad lag in de diagramstand. Zwart speelde (11-17), waar (15-20) veel verstandiger was geweest. Speculeerde hij op zetjes die (na 8-13) beginnen met (25-30)? In ieder geval komen die dreigingen er geheel niet uit. Partijverloop: (11-17), 37-31 [Sterker is 36-31, waarna zwart niet veel meer doet tegen de kettingstelling na 37-32-27.] (6-11), 48-42 (11-16), 42-37 enz. Hans verloor kansloos.

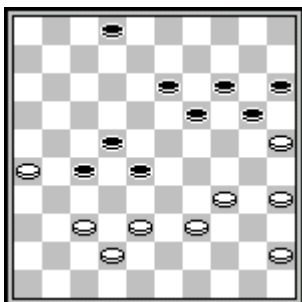
Harry Dekker – Jetze Veenstra

Ik zag Harry hier 26-21?? spelen en begreep direct welk moment van damblindheid (of slordig rekenen?) zich af zou gaan spelen: (19-23), 32-28?? (23x43), 42-38 (43x32), 27x38 (16x27) en volgens mij realiseerde Harry zich hier pas dat er ook nog een schijf op 38 bleef staan: 33-28 (22x42), 31x11. Na (12-17) en (42-47) gaf Harry op.

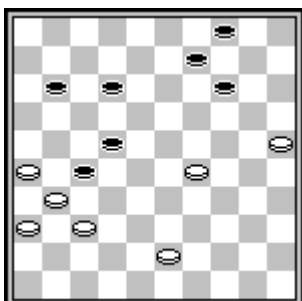
Tobias Pohan Simandjuntak – André van der Kwartel

Ondanks dat ik mij grieperig voelde had ik het gevoel dat ik tot op dit moment een aardige partij had gespeeld, maar hier ging het ineens mis. Gepland was (9-13) en (14-19), maar nu zag ik dat op (9-13) 36-31 kan volgen met daarna mogelijk 22-18x18. Die mogelijkheid overviel mij op dat moment en ik raakte het spoor bijster. Om mijn opzet toch mogelijk te maken, speelde ik dus maar (14-19???) en kon na 28-23 direct opgeven.

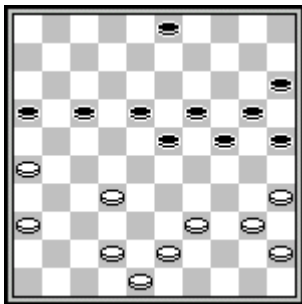
Hein van Winkel – Bonne Douma

Ook Hein maakte het deze ronde echt te bont: 45-40? [Beter is 34-29 (13-18), 39-34, enz.] (13-18??) [Na (20-24) zou zwart zo ongeveer gewonnen hebben gestaan. Nu geeft hij wit nog een kans om te ontsnappen] 35-30?? Maar geheel in de stijl van deze wedstrijd mist Hein zijn laatste kans. Na 39-33 (28x30), 35x13 (18x9), 37-32 zou de remise niet moeilijk meer zijn geweest.

Harold Jagram – Henk Meester

Ik was teleurgesteld dat Henk Meester remise speelde. Het diagram geeft de stand na de 50^e zet van wit weer. Ik telde al twee punten voor zwart in de naïeve veronderstelling dat zwart met twee schijven drie witte vasthoudt, maar Evert gaf aan dat dit soort standen toch bijna altijd remise zijn. Dat blijkt ook wel. Ik heb allerlei varianten tegen de computer uitgespeeld en steeds blijkt dat het voordeel voor zwart in rap tempo afneemt. Misschien iets voor de puzzelaars onder ons?

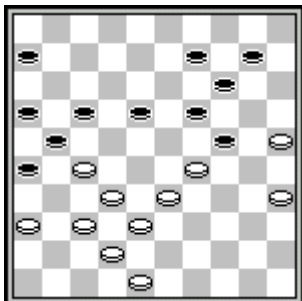
Arend van Beelen – Jack Mondt

Arend moest een beetje lachen nadat ik na mijn blunder had opgegeven. Toen hij terug kwam bij zijn eigen bord bleek dat hij 39-34?? Had gespeeld. Na (23-29), 34x21 (16x49) kon hij zelf vrijwel direct opgeven. Tsjja.....

Ronde 6: Leids Damgenootschap - HDC

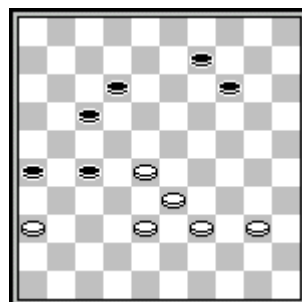
Alweer 10-10. In het persbericht schreef ik dat deze uitslag de wisselvalligheid van ons team illustreerde. Twee keer gelijk spelen tegen twee van de sterkste teams en twee keer gelijk spelen tegen twee van de zwakste teams. Het is geen goed teken.

Maurits verloor tamelijk kansloos en Hans Kolfoort speelde remise, maar dat had ook anders af kunnen lopen.

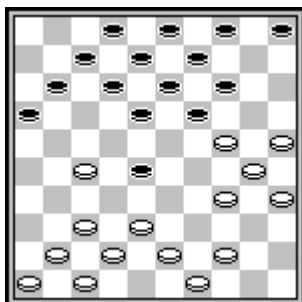
Marcel Kosters – Hans Kolfoort

Partijverloop: (10-15), 29x20 (15x24), 33-29?? Hier miste wit het eenvoudige 27-22 (17x39), 38-33 (39x28), 32x12 en dit levert op zijn minst groot voordeel zo niet een gewonnen stand op. Hans had al deze ellende kunnen voorkomen door in de diagramstand eerst (17-22) te spelen en daarna pas (10-15).

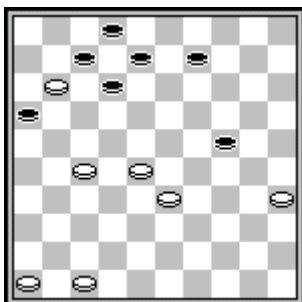
Evert Bronstring – Ron Tielrooy

Evert had gedurende de hele partij weinig tot niets bereikt tegen Tielrooy, maar op dit moment overspeelt zwart zijn hand: (26-31??), 40-34!! [Verhindert (31-37) door 28-22 en 38-32. Zwart gaat dus een schijf verliezen.] (14-20), 34-29 (20-25), 39-34 Zwart gaf op.

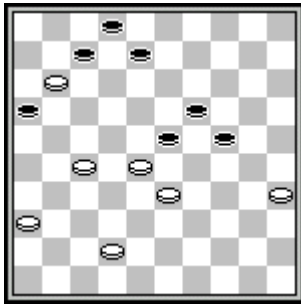
Mark Deurloo – Hans Tangelder

Hans speelde hier een lokzet waarvan de afloop een beetje tegenviel: (11-17), 27-22 (18x27), 38-32 (27x38), 42x11 (14-20), 25x23 (13-19), 24x13 (9x40). [Wit staat een schijf voor, maar kan niet naar dam, terwijl zwart dat wel lijkt te kunnen, maar wit heeft een weerlegging:] 30-25! [Nu dreigt 35-30 (40-45), 44-40 en wit komt een schijf voor zonder enige compensatie voor zwart. Dus:] (40-45), 44-40 (45x34). [De stand is in materieel opzicht gelijk, maar zwart heeft een lastige indringer op veld 11 staan.

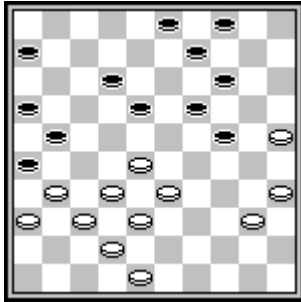

Er volgde een boeiend gevecht, waarvan het helaas te ver gaat om in dit kader uitgebreid verslag van te doen. De computer signaleert het volgende belangrijke moment op de 37^e zet van zwart.

Hans speelde hier (9-14), maar kan met (9-13) waarschijnlijk direct remise afdwingen. Er dreigt (12-17), (24-30), (13-18) en (8x30). Wit kan dat niet voorkomen. Op bezetting van veld 22 volgt een 2-om-2 naar veld 30. Op 28-23 volgt (13-18).

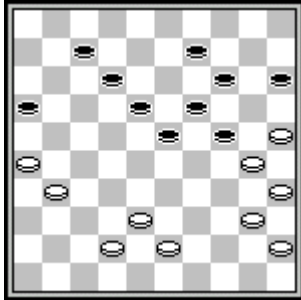

Het derde diagram uit deze partij geeft het moment aan waarop de witspeler waarschijnlijk de winst heeft laten lopen. Gespeeld werd: 27-21!?! maar de computer suggereert 11-6 (23x21), 6-1 met als voorbeeld de volgende plausibele(?) variant: (8-12), 33-28 (24-29), 1-6 (19-24), 28-23 (29x18), 6-33 (18-23), 33x20 (23-28), 35-30 (2-8), 20-25 (28-33), 30-24 (21-27), 25-48 en vanaf hier geloof ik het wel.

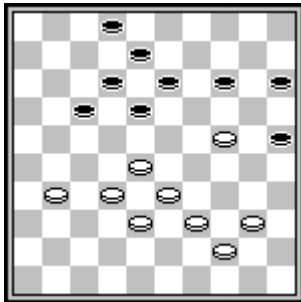
Harry Dekker – Fabian Snijder

Harry verloor omdat hij op de 35^e zet een ernstige positionele fout beging: 28-22?? (18x27), 31x22. Natuurlijk volgde: (24-30), 35x13 (9x27) met een prachtige hekstelling voor zwart. Het is opvallend dat de computer dit moment niet signaleert. Ik denk dat de meeste dammers wel aanvoelen dat deze stand 'op den duur' slecht moet uitpakken voor wit, maar de computer kijkt niet verder dan een paar zetten vooruit en het oordeel luidt dan: "licht voordeel voor zwart". Wij weten wel beter!

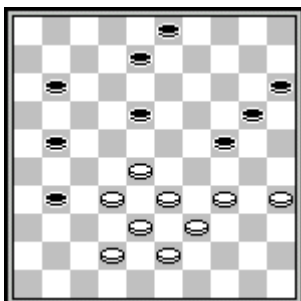
Gerard van Velzen – Hans Kreder

Na een damtechnisch wat mindere periode won Hans eindelijk weer eens een partij. In de diagramstand is er niets aan de hand als wit 31-27 zou hebben gespeeld. Wit speelde echter 38-33?? En werd na (9-13!) geconfronteerd met een dubbele dreiging: (23-28) en (18x36) aan de ene kant en (24-29), (23-29), (14-20) en (18x47) aan de andere kant. Het spel ging verder met 42-38 (23-28), 33x22 (18x36), 38-33?? (14-20) en wit geloofde het verder wel.

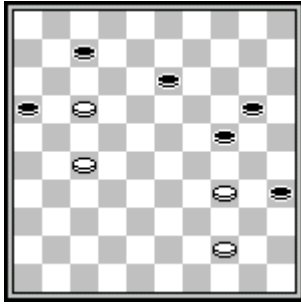
André van der Kwartel – Pieter Schoonderbeek

Ik mocht zelf het genoeg beleven om na (2-7), 31-27!! te spelen. Op iedere zet van zwart is het nu raak: Op (14-20) volgt 24-19, 28-22, 38-32, 33x11. Op (7-11) volgt 24-19 en hoe zwart ook slaat, altijd volgt een slag naar 2. Op (14-19) volgt 40-35 en alle ellende blijft erin zitten voor zwart. Spelverloop: (25-30), 24x35 (14-19), 28-23 zwart geeft op onder het herhaald mompelen van een drieletterig woord dat wij hier niet zullen citeren....

Jan Esselman – Arend van Beelen

Arend had (met zwart!!!) een goede partij gespeeld, maar miste helaas op dit moment de winst. In plaats van (8-13) had hij moeten spelen: (21-27), 32x21 (31-37), 42x31 (24-29), 34x12 (8x37) en de rest is een fluitje van een cent.

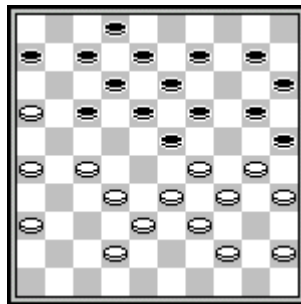
Henk Meester – Nico Leemberg

Onze teamcaptain had net als Harry Dekker een nadelige hekstelling tegen gekregen, maar met veel vechtlust en geluk had hij de nevenstaande remisestand op het bord weten te krijgen. Had Henk nu maar 44-39 gespeeld, dan had hij nog loon naar werken gekregen, maar hij speelde 34-30??? En kon na (16-21) direct opgeven.

Hein van Winkel speelde een geruisloze remise.

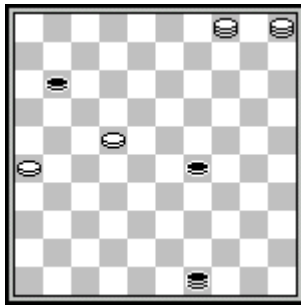
Ronde 7: VAD – Leids Damgenootschap

Onnodig met 12-8 verloren. VAD is zeker niet sterker dan LDG, maar als Evert en de beide invalers Edwin en Peter verliezen en uw redacteur een winnende slagzet mist, dan hebben we niet veel goed te praten.

Herman van Westerloo – Evert Bronstring

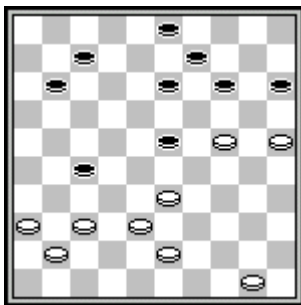
De computer bevestigt het vermoeden van veel spelers dat zwart hier beter staat. Geadviseerd wordt (10-14), maar Evert speelde hier (17-21), 26x17 (12x21), 30-24 (19x30), 35x24. Ik dacht dat Evert hier met (18-22) een rekenfout maakte, maar hij gaf mij aan dat het accepteren van een schijf achterstand met doorbraakkansen in deze stand de verstandigste optie was.

Dat blijkt ook wel, want op de 62^e zet had Evert de hiernaast staande stand bereikt. Na (29-33???) volgde 5-32 en Evert gaf op.

Remise zou nog geweest zijn: (11-17), 22x11 (29-33). Zwart is dan niet meer van een tweede dam af te houden.

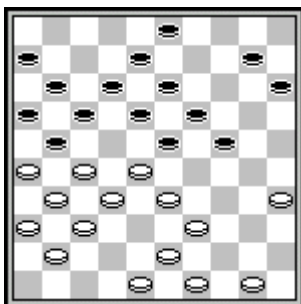
Na "al deze ellende", zoals hij het zelf noemde, besloot Evert de rest van de uitslagen niet meer af te wachten.....

Maurits Meijer – Paul de Heus

Maurits speelde knap remise tegen De Heus, maar waarschijnlijk heeft deze laatste wel de winst gemist. De computer adviseert hier 37-32 (11-16), 32x21 (16x27), 41-37 met gelijk spel. Maurits speelde echter 50-44?. Zwart antwoordde met (11-16), maar (11-17) zou scherper zijn geweest. De belangrijkste reden is dat 37-32 dan wordt weerlegd met (7-12), waarna wit altijd een schijf gaat verliezen. Na (11-16) speelde Maurits echter niet het reddende 37-32, maar 44-39? Zwart had nu een schijf winst kunnen forceren met (16-21) [Dreigt (27-32) en (14-20).],

37-32 (21-26), 32x21 (26x17) en wit gaat altijd een schijf verliezen. Zwart was echter zo vriendelijk om (7-12) te spelen, waarna de partij in gelijkwaardig vaarwater kwam en remise liep.

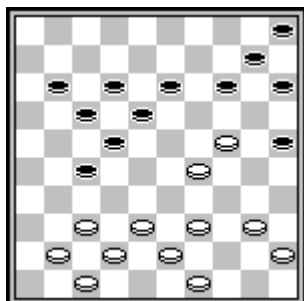

Jos Eggen – Edwin van Hofwegen

Edwin speelde een complexe partij, maar werd daarin wel min of meer weggespeeld. Een aardig fragment: Wit speelde hier 43-38, maar negeerde onterecht de damzet die in de stand zit: 35-30 (24x35), 33-29 (23x34), 39x30 (35x24), 28-22 (17x28), 32x5 (21x32), 37x28. Maar die dam wordt nu toch afgepakt? (13-19), 5x23 (18x29). Jawel, maar dan pakken we gewoon weer een nieuwe: 28-23 (29x18), 26-21 (16x27),

31x2. Toen Edwin verderop in de partij een reddende ruil naar de rand achterwege liet, verloor hij kansloos.

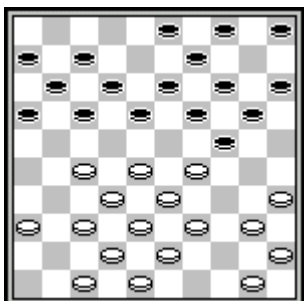
Hans Kolfoort, Hans Tangelder, Hans Kreder en Harry Dekker speelden remises zonder dat de computer opvallende momenten in die partijen signaleert. Zelf miste ik helaas een winnende slagzet.

André van der Kwartel – Chris van Westerloo

Na (14-19?) miste ik de volgende slagzet: 41-36 (19x30), 29-23 (18x29), 38-33 (29x38), 43x21 (17x26), 39-34 (30x39), 49-43 (39x48), 42-38 (48x31), 36x16 (25-30), 40-35 (30-34), 16-11.

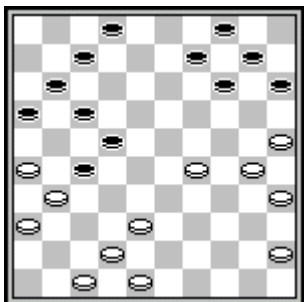
Het kostte clubgenoten veel tijd om deze slagzet te ontdekken en dat gaf mij wat troost. De moeilijkheid zit er volgens mij in dat de vangstelling (zwart 26, wit 36) bij aanvang van de slagzet nog helemaal niet op het bord staat. Maar het is al de tweede keer dit seizoen dat ik een winnende slagzet mis. Frustrerend!

Michel Horn – Peter van den Berg

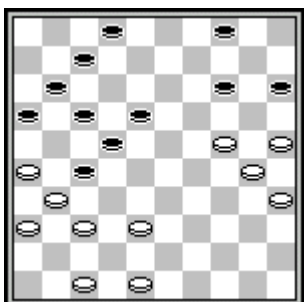
Wij waren heel blij dat Peter bereid was om op het laatste moment in te vallen voor Arend van Beelen en verliezen van Michel Horn is geen schande. Maar toch meen ik dat Peter in deze wedstrijd zwakker speelde dan wij van hem gewend zijn. De basis van zijn tamelijk kansloze nederlaag ligt mijns inziens in deze stand. Peter speelde hier (18-23x31), wat de zwarte stand in tweeën splitst en de witte stand alleen maar helpt. De computer geeft aan (5-10) en laat wit direct de ruil 29-23 en 28-22 nemen. Na 50-44 is (3-8) goed mogelijk en als wit dan zijn

laatste tempo uitspeelt met 47-41 is voor zwart (20-25) goed speelbaar.

Henk Meester – Hans Vermeulen

Over deze partij valt heel veel te vertellen. Eerst een signalering van de computer op de 35^e zet van zwart. Zwart speelde hier (9-13) en Henk antwoordde met 45-40. Hij had hier direct al winnend voordeel kunnen krijgen met 29-23! (13-19) is nu natuurlijk verhinderd, maar ook andere pogingen om die lastige indringer weg te krijgen falen. Bijvoorbeeld: (7-12), 42-37 [Nu is (13-18) verhinderd door 23-19, 26-21, 25-20 en 30x6.] (16-21), 47-42 [Nu is (13-18) weer verhinderd door 23-19 en 25-20. Kortom: alle ellende is aan zwart.

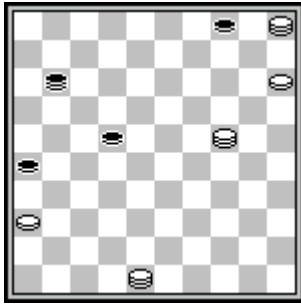

Voor het volgende diagram laat ik Henk zelf aan het woord:

In de diagramstand is zwart aan zet. Hij moet rekening houden met de dreiging 26-21, 24-19, 25-20. Nu helpt 42. 16-21 niet want 24-19 (14x23) 25-20 (15x24) 30x28 (22x42) 31x13 (42x31) 36x16 +1, want als zwart probeert de schijf op 13 terug te winnen met 17-22, 11-17, 7-12, 12-18, dan breekt wit met schijf 35 door.

Ook brengt 42. 14-19 43. 24x13 18x9 geen oplossing want dan volgt 44. 37-32 en nu óf (7-12) 32x21 (16x27) 38-32 (27x38) 47-42

(38x47) 30-24 (47x20) 25x3 óf (16-21) 32-28 (22x42) 31x22 (17x28) 26x6. In plaats van 44. 37-32 is meteen 38-32, 47-42, 30-24 niet goed. Zwart heeft precies één vrij tempo, namelijk (4-10). Vermoedelijk heeft mijn tegenstander dat ook alles gezien, want hij offerde in de diagramstand met 15-20 een schijf.

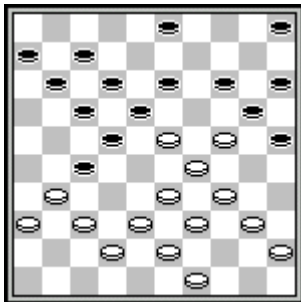
In het gecompliceerde eindspel dat uiteindelijk op het bord kwam, heeft Henk meerdere keren een directe winst gemist, maar op de 80e (!) zet, kwam de volgende stand op het bord (ik laat weer Henk zelf aan het woord) :

In de stand van het diagram had ik de zaak meteen uit kunnen maken - zoals iedereen behalve ikzelf zag - met 80. 36-31 26x37 81. 48x9 4x13 82.24x16. Bovendien had ik al vanaf zet 75 met de één om twee 36-31 (26x37) 48x13 een winnende vier tegen twee op het bord kunnen krijgen, maar het leek me handiger om de zwarte dam achter zijn losse schijf te houden tot ik drie dammen had. Zwart hielp me door naar 6 en niet naar 2 te gaan. In dat laatste geval is volgens mij wit wel verplicht om na 24-35 2-16* de aangegeven een om twee met 36-31, 48x13 te nemen.

AK: Henk miste deze directe winst, maar na 46-5 (11-6), 36-31 was de zaak wel duidelijk.

Achtste ronde: 020 2 – Leids Damgenootschap

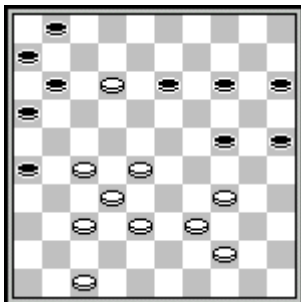
Alweer een 10-10 uitslag en in dit geval met gemengde gevoelens. Gezien de wedstrijd zelf was winst duidelijk mogelijk geweest, mede omdat twee sterke spelers van 020 2 ontbraken. En zelfs dan winnen we niet....

W. Drost – H. Kolfoort

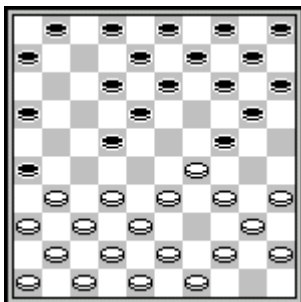
Hans speelde hier (13-19x9) en werd vervolgens kansloos weggespeeld. Degelijker is (14-19x9). De dam die er nu voor wit in zit is volmaakt kansloos: 24-19 (13x24), 29x20 (15x24), 33-28 (22x35), 31x4 (3-9), 4x30 (35x24). Wit heeft nog wel een klein voordeel, maar daar moet zwart wel tegen opgewassen zijn .

Hans Tangelder speelde remise zonder dat de computer enige opmerking plaatste. Dat kon niet worden gezegd van de partij van Maurits.

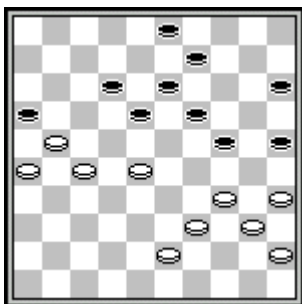
Erik Brunsman – Maurits Meijer

Maurits staat hier al slecht en had zich met (11-17) op zijn verdediging moeten concentreren. Hij speelde echter (14-20?), 47-42 [Sterker is 37-31x41 en zwart ontkomt niet meer aan schijfverlies. Ook niet na (13-18), 12x23 (24-29), 44-40 (29x18), 38-33!] (11-17?), 12x21 (26x17). [Hier had juist (24-30) gemoeten, want nu kan wit een schijf winnen.] 38-33?? [Maar wit ziet het niet. Met 37-31 dreigt wit met zowel 34-29 als met 31-26 met winst. Maar Maurits is zo behulpzaam om zijn tegenstander zelf op deze dubbele dreiging te wijzen. In plaats van het redelijke (1-7) speelde hij:] (17-21??), 37-31 (21-26*), 42-37 (24-30), 28-22 en zwart verloor kansloos.

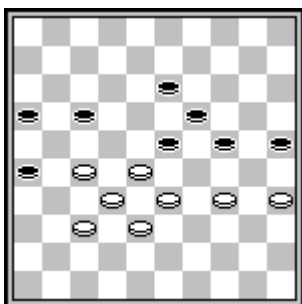
Evert Bronstring – Laura Ratniece

Evert signaleerde in de partij de volgende fraaie slagzet: 32-28? (24-30!!), 34x25* (14-19), 25x23 (16-21), 28x17 (21-27), 31x22 (12x21), 23x12 (8x50!!). Een valluikslag zonder dat er sprake is van een korte vleugel opsluiting.

Evert attendeerde mij ook nog op het volgende fragment uit dezelfde partij. Zwart speelde hier (3-8). Op (18-23) had kunnen volgen: 27-22 (16x18), 28-22 (18x27), 34-30 (25x34), 40x7. Volgens Evert wint dit niet, maar krijgt wit wel kansen op een tweede dam.

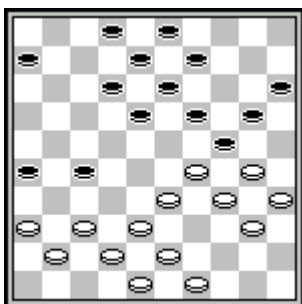
Een andere aardige mogelijkheid na (18-23) luidt: 34-29 (24x31), 26x37, (16x27), 35-30 (25x34), 40x7, maar deze doorbraak wordt weerlegd door: (27-32), (19-23) en (3x1).

Lucien Leerdam – Edwin van Hofwegen

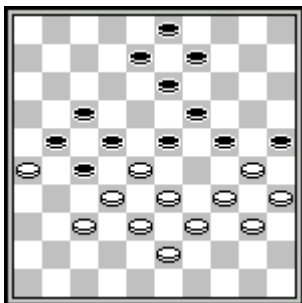
Een nogal slordige fout van Edwin. Na (17-21) is er niets aan de hand, maar hij speelde (13-18??) Prompt volgde: 34-29 (23x34), 27-21 (16x27) 32x14 en zwart speelde een verloren partij.

Harry Dekker speelde remise zonder bijzondere momenten in zijn partij. Hans Kreder won weer eens en wel op een fraaie manier.

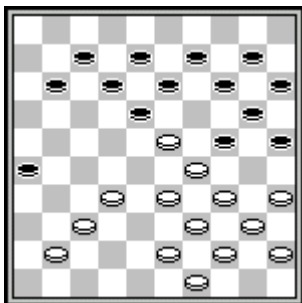
John Stins – Kans Kreder

De fraaie eindstand die uiteindelijk op het bord komt, had niet gehoeven als Hans eerder in de partij wat attenter was geweest. In de diagramstand was 37-32 de aangewezen zet, maar wit speelde: 49-44? Nu had Hans groot voordeel, zo geen winst kunnen forceren door: (20-25), 29x20 (15x24) [Dreigt (24-29), dus:] 33-29 (24x33), 38x29 (12-17!), 43-39 [Bij wijze van voorbeeld. We mogen er van uit gaan dat 29-24 (18-23) zeker verliest.] (27-31), 36x27 (18-23), 29x18 (13x31). [Er dreigt nu (31-36) en 41-36 wordt weerlegd door (19-23-29). Ook 48-43 helpt niet: (31-36), 30-24 (36x49), 24x4 (8-13).

Vanuit de diagramstand was het spelverloop: 49-44 (18-22), 43-39 (12-18), 37-32 (6-11), 32x21 (26x17), 41-37 (17-21), [Wit had nu voordeel kunnen krijgen door 30-25. (9-14) is verplicht omdat (19-23) verhinderd is door 33-28. Maar ook wit ziet het allemaal niet zo helder...] 37-32? (11-17??) [en dit is het tweede moment binnen een paar zetten dat Hans een sneller winnende voortzetting mist. Winnend was geweest: (22-27). Wit gaat dan binnen en paar zetten een schijf verliezen.] Maar zoals Hans het speelt, wint hij uiteindelijk ook en ik wilde jullie de slot-

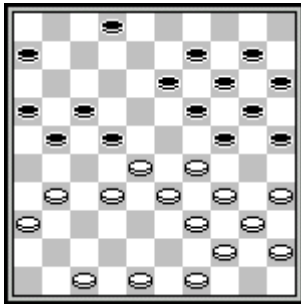
stand niet onthouden. Altijd aardig als een tegenstander met een bord vol schijven op kan geven.

Henk Meester – Bob Out

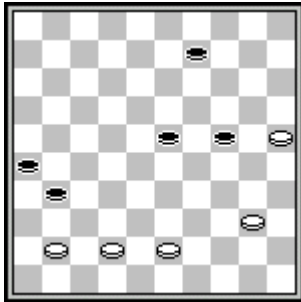
Henk won zeer overtuigend in een fraaie aanvalspartij. Op één moment liet Henk echter even een steek vallen en natuurlijk laat ik die even zien. In de diagramstand moet Henk doorgaan met het opbouwen van zijn gewonnen stelling met 43-38 en 49-43. Hij speelde echter 41-36!? Zwart reageerde met (11-16), maar had hier straffeloos (18-22!) kunnen spelen. Na 23-19 of 23-18 volgt (24-30) en hoe vreemd het ook klinkt, door de schijf op 26 staat die zwarte voorpost onaantastbaar. De computer weet dan ook niet beter dan 35-30 en 23-18 aan te geven als

reactie op deze brutale zet van zwart.

Paul Lohuis – André van der Kwartel

Ik mocht ook weer eens een overwinning aan laten tekenen. Het omslagpunt in de partij wordt weergegeven in het diagram. Wit staat beter maar durfde hier 49-43 niet te spelen uit angst voor een slagzet – die hij overigens niet zag zitten en er ook niet in zit. Na 49-43 ben ik min of meer verplicht om met (24-30) de rand op te zoeken. Wit speelde echter 48-43? (21-26), 31-27 (22x31), 36x27 (17-22!), 28x17 [Lijkt wel de beste.] (19-23), 29x18 (13x31), 34-30 (25x34), 39x19 (14x23), 40-34.

Dit moment kostte mij veel tijd. Passief blijven met wat opbouwzetjes op mijn lange vleugel zou nergens toe leiden wegens 43-38 en 49-43 en zwart heeft niets meer. Dus kiezen voor een lange termijn strategie: (16-21), 33-29 (21x12), 29x7 (2x11).

Het lukte mij inderdaad om door te breken op wits lange vleugel, maar daar had ik ook wel de hulp van wit bij nodig.

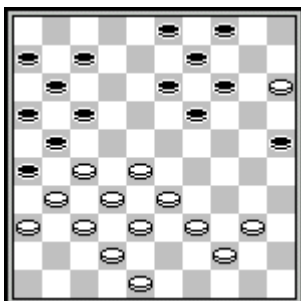
En hoe gemakkelijk je dan in een gewonnen stand alsnog een fout kan maken, illustreert het tweede diagram. Winst is hier (31-36), 41-37 (23-28). Ik wisselde de zetten echter om: (23-28?). Gelukkig speelde wit 43-38, want na 41-36 (31-37), 42x31 (26x37), 43-38 had zwart niet

meer kunnen winnen.

Hein van Winkel speelde probleemloos remise.

Negende ronde Leids Damgenootschap – Amersfoort Damgenootschap

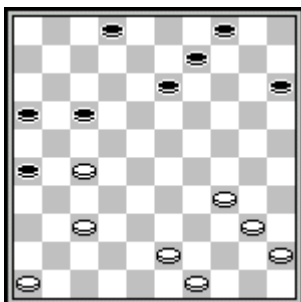
ADG was duidelijk een maatje te groot voor ons. Zeker in de vorm waarin wij in deze competitie verkeerden. Het werd een 7-13 nederlaag.

Evert Bronstring – Ton Bollebakker

Natuurlijk is het altijd een tegenvaller als Evert verliest, maar we kunnen ook niet verwachten dat hij altijd maar punten binnen haalt voor LDG. In de diagramstand was Evert het volgende van plan: 27-22 (7-12), 31-27 (12-18), 40-34 met na (19-24) en 33-29x29 groot voordeel voor wit. Maar omdat zwart kan afwikkelen met (19-23) zag Evert van deze variant af. Spelverloop: 40-34 (19024), 27-22 (7-12), 31-27 (24-30), 33-29 (12-18?) [(30-35) is veel beter.] 44-40 (30-35), 38-33?? [Hier had wit verrassend voordeel kunnen halen door: 29-23!! (35x33),

38x29! Het gaat wat te ver om direct over winst te spreken, maar het is veel beter dan het gespeelde.] (35x44), 39x50 (14-20), 15x24 (26-31), 37x26 (18-23) en wit gaf op.

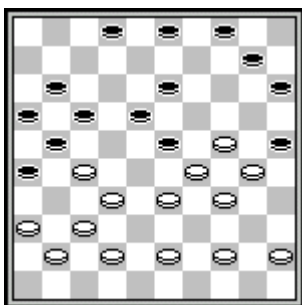

Ces Strooper – Maurits Meijer

Maurits speelde remise, maar daar had duidelijk meer in gezeten. Het volgende fragment geeft – volgens de computer - een wat zwakkere fase van beide spelers weer.

43-38?? [Meer verdediging tegen de dreiging (13-18) geeft 46-41.] (2-8??) [(13-18) zou een doorslaand succes zijn geweest. |Bijvoorbeeld: 37-32 (17-22), 46-41 (22x31), 41-36 (2-8), 36x27 (18-22), 27x18 (26-31), enz. Maar ook wit zet weer niet goed voort:] 46-41?? [Met 38-33 zou wit alle gevaren bezworen hebben.] (17-22?) [Maar zwart benut

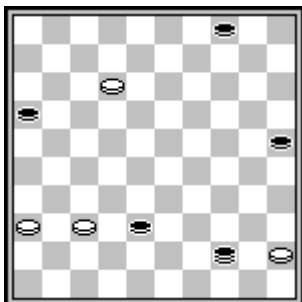
weer niet alle kansen. Alsnog (13-18) zou zwart nog steeds groot voordeel hebben gegeven. De partij hobbelde nu naar een rustige remise toe.]

Hans Kolfoort verloor tamelijk kansloos van Andrew Tjon A Ong, maar daar stond een overwinning van Hans Tangelder tegenover.

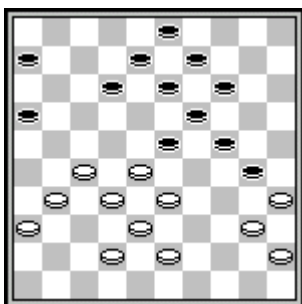
Gerrit de Bruin – Hans Tangelder

Na 43-39 haalde Hans uit met: (26-31), 37x26 (13-19), 24x22 (17x48), 26x6 (48-42), 29x18 (42x21).

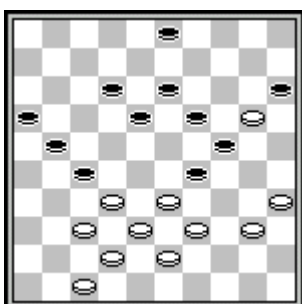
Hans had de partij iets korter kunnen laten duren als hij in de diagramstand niet (38-43) had gespeeld, maar (44-11). Wit heeft nu niet veel beter dan 12-8, waarna volgt (4-10). Als wit nu dam haalt wordt deze direct afgepakt en anders volgt (11-2), 8-3 en (10-14).

Maar deze opmerking is natuurlijk meer 'ter leringh ende vermaeck' dan dat hij iets wezenlijks toevoegt.

Edwin van Hofwegen – Marcel Everloo

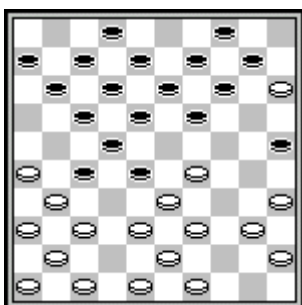
Na (12-17) zou de stand nog redelijk in evenwicht zijn, maar zwart speelde: (12-18!?), 27-22 (18x27), 31x22 [Dreigt met 32-27, 22-18 en 33-29. Als zwart dit wil voorkomen met (23-29), volgt 43-39 met schijfwinst. Dus:] (16-21), 32-27 (23x32), 27x16 (19-23), 36x27 (23-28), 43-39 (28x17), 16-11?? Maar hiermee vergooit wit al zijn winstkansen. Hij had zijn voordeel kunnen behouden met: 27-22 (17x28), 33x22 (14-20), 39-33 [Dreigt 33-28 en 16-11] (8-12), 33-29 (24x33), 35x15 met voordeel voor wit.

Wim Martin – Hans Kreder

Hans verloor, maar dat was bepaald niet nodig geweest. Een spectaculair fragment uit zijn partij. Wit staat hier beter en had dat kunnen handhaven met 47-41. Maar wit kon de verleiding niet weerstaan: 39-34?? [Hans had nu toe kunnen slaan met het verrassende (21-26), 34x14 (12-17!!), 32x23 (13-19), 20x29 (19x48). Maar hij speelde:] (18-23), 37-31 (27x36), 32-28 (23x32), 34x14 [Hans had nu nog een gokje kunnen plegen met (3-9) in de hoop dat wit zou slaan met 14x3. Dan zou kunnen volgen (36-41), 3x26 (16-21), 26x37 (46x48) met mischien nog remise. Maar Hans speelde:] (21-27) en verloor.

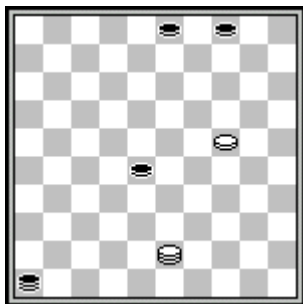
Harry Dekker speelde remise en ik had er verstandiger aan gedaan om thuis in bed te blijven, maar ach, dat griepgevoel gaat na twee paracetamols toch wel over? Dus niet. Integendeel. Bovendien maakte ik de fout om tegen Harry de Waard in te gaan op zijn aanbod om een Kelleropening te spelen. Ik begreep later dat hij die opening zeer goed beheerst. Toch was het achteraf verrassend en leerzaam wat mij overkwam.

Harry de Waard – André van der Kwartel

In deze stand is (19-23) goed speelbaar, maar gevoed door koortsdromen leek het mij wat overzichtelijker om ruimte te zoeken op mijn lange vleugel: (25-30??), 35x24 (19x30), 40-35!! [Ik wordt gevangen in een netwerk van combinaties. (14-19x30) is verhinderd door 29-24, 38-32 en 39-33. (14-20) is verhinderd door 15x24 en 38-32. Ik speelde dus] (11-16), 35x24 (7-11), [in de hoop dat ik wit met een tempopro-

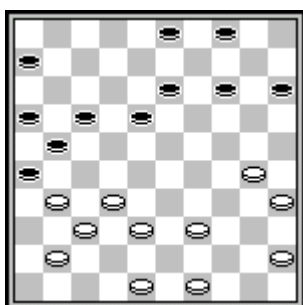
bleem kon opzadelen om in ieder geval nog een beetje tegen te stribbelen.] 40-35! (14-19), 38-32!! [Ik gaf op. Wit slaat namelijk niet 32x23, maar 32x21 (16x27), 29-24 (30x19), 37-32 (27x29), 39-33 (x), 43x]

Arend van Beelen – Leo Roosendaal

Arend verloor na een matige partij, maar had in deze stand nog remise kunnen maken. Hij speelde 43-38, maar remise is 24-19. Zwart doet helemaal niets meer tegen de dreiging van een afruil van deze verre schijf tegen een van de zwarte schijven op 3 en 4. Bijvoorbeeld: (28-33), 19-13 met de dreiging 43-34 en 13-8.

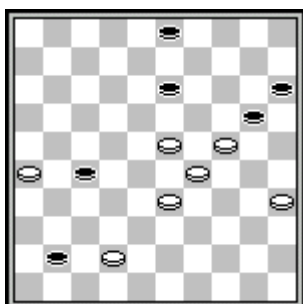
Hein van Winkel won zijn partij, maar dat verdiende toch niet helemaal de schoonheidsprijs.

Frits Stüger – Hein van Winkel

De eerste kritische opmerking kan bij dit fragment worden gemaakt. Wit kan de stand gelijk houden met 32-28, maar speelde 31-27?? Hein reageerde met (4-9) om de aanval op de lange vleugel te openen, maar had eenvoudig een schijf kunnen winnen met (17-22). Beide spelers waren waarschijnlijk van mening dat wit een lokzet speelde, maar die wordt verrassend weerlegd: (17-22), 39-34 (22x33), 34-29 (33x24), 30x10. Maar dan volgt: (15-20), 10-5 (18-23), 5x28 (21-27), 32x21

(26x17), 28x11 (6x17) en zwart staat een schijf voor.

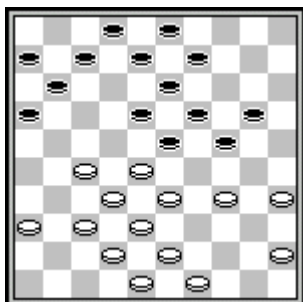

In het tweede fragment gaf Hein voor de tweede keer een gewonnen stand uit handen. Zoals we zien is Hein ten koste van een schijf inderdaad doorgebroken. Maar hij speelde hier (20-25?). [Beter is (3-8) om een eventuele doorbraak van wit tegen te gaan. De actie 42-37 en 33-28 wordt weerlegd door (27-31).] 23-19 [Nu heeft zwart een probleem. Damhalen kan niet en op (3-8) of (13-18) breekt wit ook door na 19-14.] (27-32), 19x8 (3x12), 26-21 (41-46), 29-23 (46-41 – of?) [en wit heeft een remisestand bereikt, maar gaat vervolgens verschrikkelijk in de fout. Remise is 23-18 (12x23), 42-37, maar wit speelde:] 33-28??

(41-47), 28x37 (47x20), 35-30 (25x34) en na nog enkele zetten gaf wit op.

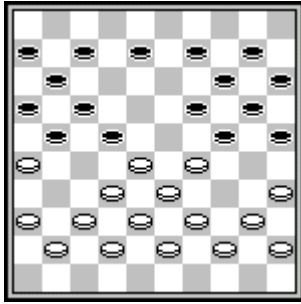
Tiende ronde: Leids Damgenootschap – Westlandse Damcombinatie

Onze laatste strohalm tegen de zwakste ploeg in deze competitie. Het werd een ruime overwinning, maar die was wel erg geflatteerd....

Edwin van Hofwegen – Wim Boer

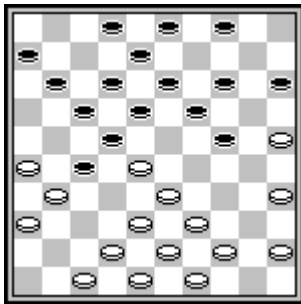
Edwin haalde al snel de eerste punten binnen. Na (20-25???) volgde natuurlijk: 34-29 (23x34), 28-23 (19x39), 38-33 (39x28), 32x1 (34-39), 43x34 (24-29), 34x23 (2-7), 1x18 (13x31), 36x27 met schijfwinst voor wit. Daarna werd in een sneltreinvaart de winst binnen gesleept.

Peter Bentvelzen – Maurits Meijer

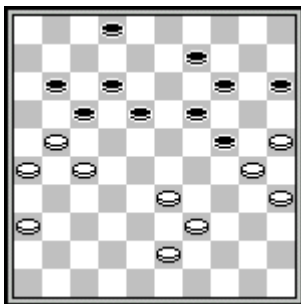
Maurits won weer eens na een van zijn woeste partijen. Na de 24^e zet van wit heeft deze groot voordeel en Maurits besluit dat voordeel nog wat groter te maken: (8-12?) [De computer adviseert (9-13)] 28-23 (19x28), 32x23 (21-27) [Maurits blijft koppig doorgaan met zijn tegenstander steeds meer voordeel te geven. Is dat om zand in diens ogen te strooien?] 40-34 (16-21), 37-31 [De strategie van zwart lijkt te werken. Na 37-32 staat wit huizenhoog gewonnen. Maurits gaat onverdroten door met zijn bluffpoker.] (22-28), [Nu wint 33x22 een schijf, maar:] 31x22? (28x19), 41-37 (17x28), 26x8 (28-32!), 37x28 (7-12), 8x17 (11x22), 28x17 (19-23), 29x18 (24-30), 35x24 (20x49) en zwart won zelfs nog na: 17-12 (49-35), 12-7 (6-11), 7x16 (25-30). De dreigingen werden de witspeler te veel. Hij offerde met 39-34 drie schijven en verloor later in een macro-eindspel waarin twee witte en twee zwarte dammen figureerden.

Hans Tangelder won eveneens, maar had daarbij bepaald niet over geluk te klagen. Misschien moet zelfs worden geconstateerd dat de manier waarop hij zijn partij opzette, de toets der kritiek nauwelijks kon doorstaan. Tegen een theoretisch goed onderlegde tegenstander had Hans al heel snel verloren. We beginnen bij het eerste moment op de 20^e zet van wit.

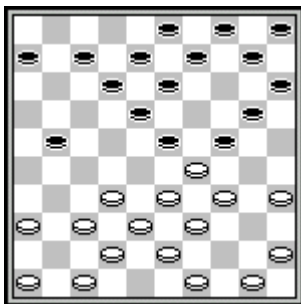
Hans Tangelder – Daniël Boom

Wit kan hier het beste 47-41 spelen, maar koos voor: 42-37? De zwartspeler miste nu het toch tamelijk eenvoudige: (27-32), 38x27 (24-29), 33x24 (19x30), 25x34 (22x33), 39x28 (17-22), 28x17 (12x41). Spelverloop: 42-37? (4-9?), 37-32 (11-16), 32x21 (16x27), 45-40? [Veel sterker is: 47-42. Zwart heeft dan weinig beter dan (15-20), 44-40 (18-23 of?), 49-44, enz.] (18-23?) [Zwart had hier de moed moeten hebben om (2-7) te spelen. 33-29 levert dan niet meer dan gelijk spel op. Nu komt zwart in het nadeel.] 48-42 [47-42 is beter] (23x32), 33-29 (24x33), 39x37 [En hier zien wij het effect van 48-42: zwart kan zich nu met (13-18) verdedigen tegen 37-32. Een fraaie variant is: 44-39 (9-13), 37-32 (17-21), 26x28 (18-22), 28x17 (12x21), 31x22 (14-20), 25x23 (13-18), x (8x48). Zwart speelde echter:] (6-11), raakte de schijf op 27 kwijt en verloor, alhoewel hij onderweg dank zij een slordigheid van Hans nog een goede kans op remise liet liggen.

Frans Slot – Evert Bronstring

Zoals verwacht won Evert aan bord vier, maar toch duurde het nog tot de 42^e zet voordat de witspeler in de fout ging. Na 43-38 is de stand nog gelijkwaardig, maar wit speelde 39-34 en verloor snel een schijf na: (11-16), 34-29 (2-7), 29x20 (15x24), 43-39 (18-22), 27x18 (16x27)

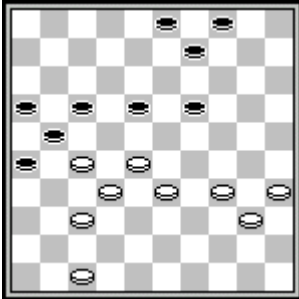

André van der Kwartel – Hans Bentvelzen

Ik speelde een rimpelloze remise. Achteraf gezien dan, want tijdens de partij heb ik het - onnodig - even heel benauwd gehad. Voor de zekerheid had ik hier moeten spelen: 46-41 (21-26), 32-28x28. Ik speelde echter: 50-44 (21-26), 46-41 [Hier kreeg ik het ineens wat benauwd. Wat zou ik moeten spelen na (13-19)? 32-28x28 is dan verhinderd door(26-31) en (18-23). Dat zou betekenen dat ik in een dodelijke kettingstelling terecht was gekomen.] (10-14). [Ik was verbaasd en opgelucht en speelde direct:] 32-28x28, waarna de partij remise liep.

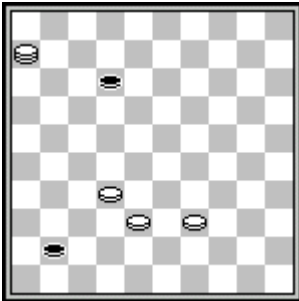
Pas thuis zag ik dat (13-19) helemaal niet gespeeld mocht worden: 35-30!! [Deze beginzet heb ik achter het bord totaal gemist.] (24x35), 37-31 (26x48), 47-42 (48x46), 36-31 (46x28), 33x11 (6x17), 29x7.

Hans Kolfoort had een wel heel gemakkelijke middag tegen een veel zwakkere tegenstander en won moeiteloos.

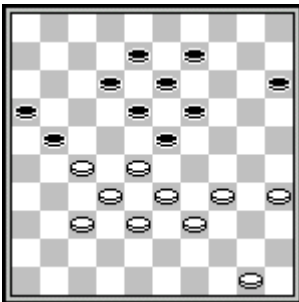
Hans Kreder – Jerry de Nijs

Hans moet rekening houden met het offer (19-23), gevolgd door (17-22). Hij speelde 34-30 en verloor inderdaad kansloos na het genoemde offer. Een afdoende verdediging zou echter zijn geweest: 47-42. Nu kan immers volgen: (19-23), 28x19 (17-22), 33-29 (22x31), 19-14 (9x20), 29-24 (20x29), 34x12. Zwart heeft dan niet veel beter dan (21-27) enz.

Jan Lommers – Harry Dekker

Harry had op de 34^e zet een dam tegen gekregen, waarna hij totaal verloren stond. Harry had dat echter niet door (grapje) en bleef maar doorspelen. Uiteindelijk is dammen een vechtsport en is het ook belangrijk wie de langste adem heeft. Op de 51^e zet, na meerdere winsten gemist te hebben, speelde wit zo ongeveer de enige zet die niet won: 6-22???? (12-18!!), 22x9 (41-47), 39-33 (47-41) en er werd remise overeen gekomen. Een zwaar bevochten punt!

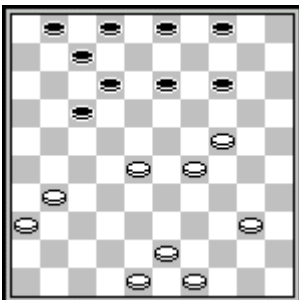
Hein van Winkel – Wim de Kok

Hein kreeg het bepaald gemakkelijk toen de zwartspeler (21-26???) speelde. Had hij de dreiging niet gezien? 34-30! (15-20), 30-24 (20x29), [Anders slaan lijkt ook niet te helpen: (19x30), 35x15 (23-29), 33x24 (18-22), 27x7 (6-12), 7x18 (13x31), 32-27 (31x22), 24-20, enz.] 33x24 (19x30), 35x24 (12-17), 28x19 (17-22), 39-33 (22x42), 38x47 en wit won gemakkelijk.

Ten slotte won ook Henk Meester betrekkelijk gemakkelijk zijn partij.

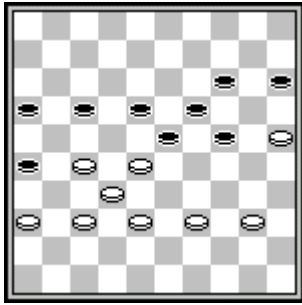
Elfde ronde: Zaanstreek – Leids Damgenootschap

Onze laatste kans op rechtstreeks behoud van de Eerste Klasse. Winst was noodzakelijk, maar het werd een nederlaag waar achteraf heel wat op viel af te dingen. Maar eveneens achteraf bleek dat ook een overwinning ons niet zou hebben geholpen.

Vitalia Doumesh – Edwin van Hofwegen

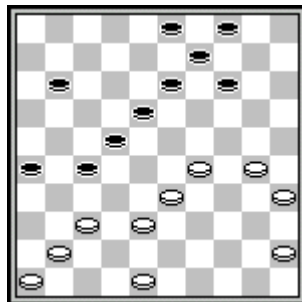
Edwin mocht aan het eerste bord aantreden tegen Vitalia Doumesh. Niet de eerste de beste, maar ze heeft slechte ervaringen tegen Leiden. Enkele jaren geleden werd ze nog door Hans Kreder hardhandig van het bord gezet. Ook tegen Edwin heeft zij nog niets bereikt. Edwin richt zijn pijlen op de lange vleugel: (17-21), 40-34 [31-26 is natuurlijk verhinderd, maar deze zet had misschien een waarschuwing moeten zijn...] (21-26), 31-27 (26-31??), 28-23 (31x22), 23-18 (12x23), 29x20 en zwart kon het verder vergeten.

Evert Bronstring – Paul van der Lem

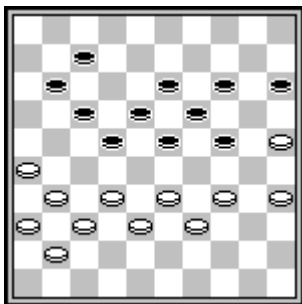
38-33 (26-31?) [De computer geeft aan dat zwart na (15-20) nog veel verdediging heeft.] 37x26 (23-29), 36-31?? [Hiermee vergooit Evert een verdiende winst. Die was mogelijk geweest na: 40-35 (29x38), 32x43. Na (24-29) volgt nu 39-34 (29x40), 35x44 en met enig zorgvuldig afspel wint wit. Het alternatief voor zwart is (15-20) en dan volgt 39-34 (18-23), 34-30 (23x21), 36-31!! En wit wint.

Ongetwijfeld had Evert deze twee partijen in zijn gedachten toen hij in het Jaarverslag schreef dat Evert en Edwin beter hadden gekund. Het scheelde twee bordpunten.

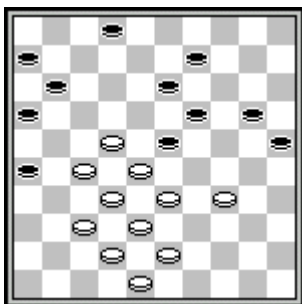
Wout Rijs – Maurits Meijer

Een verrassend simpele actie van Maurits tegen Wout Rijs: 37-32? (26-31), 31x21 (22-28), 33x22 (18x16). Had wit alleen maar naar (16-21) gekeken? Dit is natuurlijk veel sterker voor zwart. Het vervolg toont ook het tactisch vernuft van Maurits aan: 48-42 (31-36), 41-37 (13-18), 38-33? (36-41!), 37-32 (18-23!!), Plaatst wit over een uiterst vervelende keus. Wit koos voor 46x37 (23x25), zwart kwam een schijf voor en won vervolgens waarbij hij onderweg nog wel wat slordigheden beging.

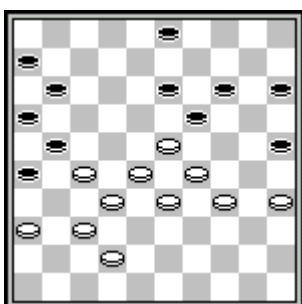
Hans Tangelder – Jan de Ruiter

De partijen van Hans kenmerken zich meestal door grillige standen en wisselende kansen. Zo ook deze. Wegens ruimtegebrek presenteer ik alleen de laatste fase van de partij. Zwart staat duidelijk beter (Kennen wij de theorie nog over hangende schijven en de achtergebleven ontwikkeling van de overbelaste lange vleugel?) en kan dit voordeel vast houden door (24-30x30). Hij speelde echter (11-16?). Nu kan wit groot voordeel krijgen door 32-27, maar Hans speelde: 34-30? (16-21), 39-34 (7-11), 32-28? (23x43), 31-27? (22x42), 41-37 (42x31), 36x7 (14-20!!), 25x21 (43-48), 30x8 (48x29) en zwart won.

Paul Teer – Harry Dekker

Harry maakte bepaald niet zijn beste seizoen door. In de diagramstand is zwart aan zet en de stand is na (11-17x7) geheel gelijkwaardig. Harry koos echter voor (20-24!?) [Beide spelers overzien dat wit nu 'gewoon' 33-29x18 kan nemen. (11-17) is namelijk verhinderd doordat wit na het slaan van zwart 27 of 28-22 speelt, gevolgd door 32x3.] 37-31 (26x37), 42x31 (11-17), 22x11 (16x7), 31-26 (2-8), [De rust was even teruggekeerd, maar met zijn volgende zet bezorgt wit aan zwart groot voordeel.] 43-39?? [Zwart kan nu met (24-29) een kansrijke aanval op de korte vleugel van wit openen, maar gaat voor een ingewikkelder en kansloze doorbraakpoging:] (25-30??), 34x25 (23-29), 48-43 [en wit is op tijd om de doorbraak met (29-34x35), 43-39! Te voorkomen. Zwart speelde dus maar (9-14) en verloor later kansloos.

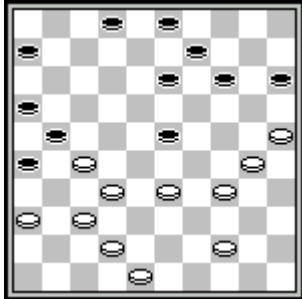

André van der Kwartel – Ruud Groot

36-31(15-20!?), 23-18 (13x22), 27x18 (3-8), 31-27 [Achter het bord vond ik het een briljante zet. Zwart kan op twee manieren een tweem-tweem nemen, maar beiden falen. (Dacht ik.) Helaas: (26-31), 37x17 (11x31) is wel speelbaar. De door mij voorziene voortzetting 18-12 enz. faalt op: (25-30!!), 35x4 (6-11), 4x31 (11-17), 12x21 (16x47) met remise. Dat betekent dat de briljante zet 31-27 niet goed was. Daarentegen

was 18-12 wel een correcte weg naar de winst geweest. Partijverloop:] (26-31), 37x17 (11x13??), 27-22 (16-21), 42-37 (21-26), 35-30 en zwart gaf op.

Henk Meester speelde remise in een partij waarin de computer geen bijzondere waarnemingen doet.

Dick den Ouden – Barbara Graas

Hoewel 34-29x39 een degelijke voortzetting is, kiest Dick voor een agressieve benadering, waar de zwartspeelster totaal verkeerd op reageert: 27-22 (13-19?) [Veiliger was (6-11) om op 33-29 te kunnen reageren met (2-8) en (11-17).] 33-29 (15-20), 29x18 (20-24), 36-31 (24x35), 31-27 (19-24), [Wit staat heel goed, maar rekt in zijn ijver om te winnen onvoldoende diep door:] 37-31? (26x17), [Wit kon de schade nog beperkt houden door 18-13 in te lassen, maar:] 34-30?? (21x32), 30x10 en zonder (9-13) af te wachten, gaf Dick op.

Hein van Winkel speelde remise tegen Daan van Os, waarbij het enige opvallende was dat Daan in een drie-om-één maar liefst twintig zetten bleef doorspelen. Teleurstelling? Uit de analyse blijkt nergens dat er sprake zou zijn geweest van gemiste kansen.

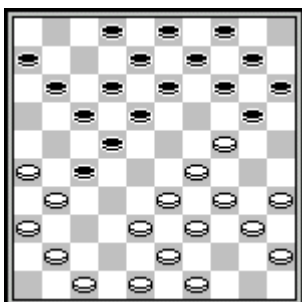
Hans Kreder speelde een geruisloze remise tegen Piet Smit.

Alles bij elkaar moet ik toch concluderen dat wij in deze belangrijke wedstrijd, die wij met 12-8 verloren, misschien wel zes punten hebben laten liggen: zie de partijen van Edwin (1), Evert (1), Harry (2) en Dick (2). Het is allemaal achteraf praten. Ik had misschien wel remise moeten spelen als mijn tegenstander scherper was geweest. Maar toch... onder dit soort omstandigheden is scherpste wel wenselijk. Die was er niet en dus kwamen we terecht in een beslissingswedstrijd. Hetgeen voor dit verslag natuurlijk wel weer aantrekkelijk is.

Beslissingswedstrijd: Leids Damgenootschap – De Kroonschijf

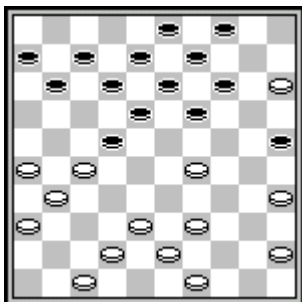
Hoewel het spannend was om een beslissingswedstrijd te spelen, leek iedereen er wel van overtuigd dat wij redelijk gemakkelijk van De Kroonschijf zouden moeten kunnen winnen. Na een uur of twee spelen zag het daar ook naar uit, maar toen begon er ineens van alles fout te gaan. De belangrijkste fragmenten:

Evert kreeg in zijn partij geen greep op zijn tegenstander en moest in remise berusten.

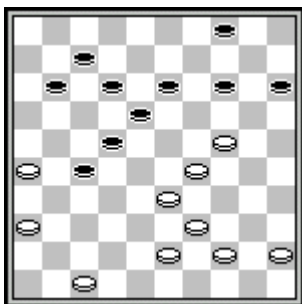

Teus Stam – Edwin van Hofwegen

Edwin won snel van zijn tegenstander (zie het volgende diagram), maar toch deed zich in de opening een zorgelijk fragment voor. Ik zou in deze stand nooit (2-7!?) spelen, maar Edwin deed het wel. 48-42 (20-25), 24-20? De computer geeft aan dat wit hier 49-44 had moeten spelen. Door alle damdreigingen is zwart in grote problemen. Bijvoorbeeld: (14-19), 42-37 (19x30), 35x24 (9-14) [Na (10-14) is de damzet met 34-30 enz. kansrijk.] 40-35 (14-19), 47-42, enz. Wie wil in dit soort standen met zwart terecht komen?

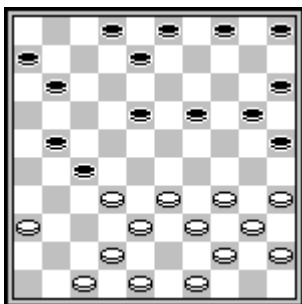
Later kwam het toch nog goed met de prachtige zet (22-28), 38-33? (18-22), 27x18 (12x34), 33x22 (7-12), 39x30 (25x34), 42-38 (34-39), 43x34 (14-20), 15x24 (19x39). Zwart staat gewonnen en werkte de partij snel af.

Hans Kolfoort – Martin Nederlof

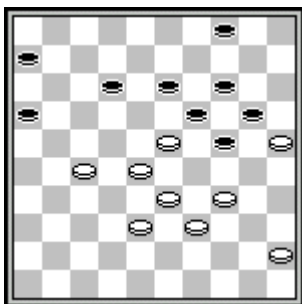
Hans speelde bepaald niet zijn beste wedstrijd van het seizoen. Wit heeft in de diagramstand enig nadeel, maar feitelijk is er niets aan de hand. 33-28 (22x33), 39x28. [Maar dit lijkt te ambitieus.] (11-17), 28-23 (18-22), 43-38 [Nu neemt zwart de aanval over.] (15-20), 24x15 (13-19), 44-39 [Meer verdediging geeft 45-40-34.] (19x28), 38-33 (28-32). Hans gaf op. Zwart dreigt met 32-37-41 en als wit dat wil verhinderen met bijvoorbeeld 47-41, volgt (32-38) en (27-31).

Hans Tangelder besepte kennelijk het belang van de wedstrijd. Hij nam geen risico's en de computer heeft dan ook voor het eerst dit seizoen geen kritische opmerkingen over zijn partij.

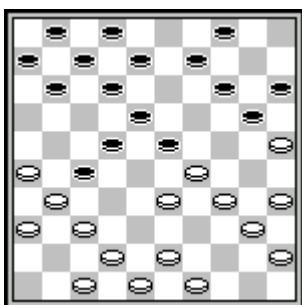
Maurits Meijer – Marijke Koers–Van Genderen

Maurits maakte zijn reputatie als combinatiespeler helemaal waar. 32-28 ziet er dreigend uit, maar wat volgt er op (18-23)? Nou, simpel: 38-32!! (27x29), 35-30!! (23x32), 34x14 (25x43), 49x7. Zwart staat voor een vervelende keuze: schijfverlies of een dam toelaten. Zij koos voor schijfverlies, maar verloor na toch nog 25 zetten kansloos.

Mari Dame – André van der Kwartel

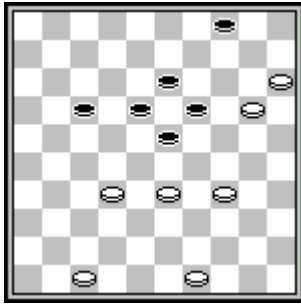
Ik geef eerlijk toe dat ik tijdens mijn partij last had van ernstige onderschatting van de tegenstander. (Overigens: in Turbo Database staat een foutieve notatie van de partij. Hier staat het werkelijke verloop weergegeven.) Ik meende dat ik op dit moment de partij weer redelijk onder controle had en als ik hier (4-10), 27-22 (12-17X17) had gespeeld, was dat ook waar geweest. Ik speelde echter (12-17), 45-40 (6-11), 40-35 (17-21) [In mijn berekeningen heb ik totaal gemist dat wit hier verrassend had kunnen spelen: 35-30!! (21x43), 39x48 (24x35), 23-18 (13x22), 28x6 met winst. Gelukkig zag mijn tegenstander het ook niet en dus kwamen mijn berekeningen toch uit.] 38-32 (4-10), 34-30 (10-15), 27-22 (24-29), 23X34 (13-18), 22X24 (20X27) en alweer tot mijn schande moet ik bekennen dat ik van deze afwikkeling meer had verwacht dan er in werkelijkheid uit kwam. De partij liep uiteindelijk gemakkelijk remise.

Henk Meester – Harm Jan van Rees

Henk had al vroeg in de partij winnend voordeel kunnen verkrijgen, maar ik geef toe dat het nogal speculatief oogt: (9-13), 34-30! (23x34), 40x29 [Dreigt 33-28] (13-19), [Henk speelde nu 42-38, maar uiterst kansrijk, zo niet gewonnen is: 33-28 (22x24), 31x13. Zwart krijgt de indringer op 13 niet weg en moet ook nog rekening houden met de dreiging dat wit een schijf naar 28 brengt en dreigt met 28-23. De computer geeft als plausibel verloop: (11-17), 37-32 (17-22), 32-27 (22x31), 26x37 (7-11), 37-32 (11-17), 32-28, enz.]

Desalniettemin wist Henk vanuit deze opening op fraaie wijze een schijfwinst te forceren en hij stond dan ook vele zetten lang duidelijk gewonnen. Maar toen kwam die fatale 51^e zet. Was er sprake van tijdnoed?

Een directe winst is 33-28. Er dreigt 20-14 [volgt ook op (4-9)] en op (18-22) volgt 34-29 (22x24), 20x9 (4x13) en 15-10. Henk speelde echter 49-43??? De computer schiet in zijn waardering van de stand van 7.74 naar 0.68. Het verdere spelverloop was: (18-22), 43-38 (17-21), 34-30 (21-26), 47-42 (22-27), 32x21 (26x17), en de partij liep al spoedig remise

Hein van Winkel stond lange tijd beter, maar niet voldoende om tot winst te komen.

Harry bevestigde helaas ook in deze belangrijke wedstrijd dat hij dit seizoen niet 'de man in vorm' was. Hij verloor tamelijk kansloos. Ook Hans Kreder stak dit seizoen niet in zijn beste vorm, maar wist aan bord tien zijn partij moeiteloos remise te houden.

Alles bij elkaar eindigde deze beslissingspartij in 10-10. Gelukkig wonnen wij de barrage met 12-8. Dat dan weer wel.....

André van der Kwartel
Juli 2014